

Hulínčan

Ohlédnutí za krajskými volbami

str. 2 - 3

V Hulíně se budou stavět nové byty

str. 7 - 8

Devadesátiletá republika v zrcadle historie města

str. 11 - 12

ZŠ oslavila padesátiny, ZUŠ bude už třicet let

str. 15 - 18

Smích s Halinou Pawlowskou povznáší i uzdravuje

str. 23 - 24

Volební účast v Hulíně dosáhla téměř 40 %. Nejvíce hlasů i tu získala ČSSD. Čtěte na str. 2.

Stoleté jubilantce Marii Palkovské přišel poblahopřít i starosta města Roman Hoza. Str. 12 - 13.

Tak bude vypadat nová bytová výstavba v Hulíně. O bytovce, která vyrostle zanedlouho na místě, kde původně měl stát nový dům s pečovatelskou službou, se dočtete na str. 7 - 8.

Setkávání seniorů v Hulíně už dávno není jen společenskou záležitostí. V říjnu si nechali změřit tlak, pobesedovali s náčelníkem dopravního inspektorátu... Více o jejich životě na str. 5 - 6.

Milovníci svěžího humoru a dobrých knížek si mohli v Hulíně užít vyprávění Haliny Pawlowské. Čtěte na str. 23 - 24.

Záhlinice se mohou pochlubit krásnou lipovou alejí, kterou zakládá ještě František Skopalík. Více na str. 10 - 11.

Máme po volbách. Jedna arogance vystřídala druhou, jiní se zas budou pyšit cizím peřím, kazit napravené a napravovat pokažené, nová košťata budou vymetat nepohodlné, vyměňovat nedůvěryhodné... Takový už je koloběh života. Změna je život, řekl by klasik. Záleží na tom, zda bude těm, kteří jsme se o ni zasloužili, také prospěšná. Věřme, neboť víra je v takovýchto situacích to jediné, co nás nechá být a žít...

Dušíčkové počasí je tady. Někteří z nás mají duši na místě, neboť jim podzim přinesl vytouženou změnu, jiní zalezou pod peřinu ještě před televizními „krimizprávkami“. Naši zesnulí možná dělají v hrobě přesýpací hodiny a my jim na něj pokládáme ty nejhezčí květiny. Možná se jich i šeptem ptáme: Co říkáš, tati, mami, je to tak dobře? Nebo to kazíme jako vy kdysi?

Francojosefůvské časy vystřídala první československá republika, která už dnes neexistuje. Tu vystřídalo rudé šilenství, které (zatím) už zaplatpánbůh také neexistuje. Pak přišla sametová revoluce, která – a tu se musím zastavit a popřemýšlet: Existuje vlastně to, co přinesla? S revolucí je to jako s povodní. Přinese vše, co zapadlo i do těch nejtajnějších koutů, ale když voda opadne, vše se vyčistí a tak jako vzduch se stane dýchatelnějším, přijde i slunce. A zase se nám chce žít. Máme chuť tvořit, bořit staré a sázet nové. Pak to vše odezní a my se chlubíme demokracií. Jako že v ní žijeme a že na jejích principech jednáme a dáváme prostor názorům jiných a máme možnost volby... Ta demokracie, na jejímž začátku jsme si tolikrát opakovali masarykovská moudra, naše životy opět proměnila. Tiše se do ní začalo vkrádat volání po svobodném rozhodování a právě ono se stalo palivem pro podpaleče té staré dobré československé státnosti. Přišla jiná státnost, která nám všem něco dala, ale něco také vzala. Budu-li upřímná, mně osobně vzala o něco víc než většině z vás. Musela jsem se rozhodnout, zda žít v novém státě slovenském nebo následovat svého manžela a pokračovat ve společném životě v státě českém. Vybrala jsem si to druhé. Proto můj otec leží v české zemi, ač pochází z té slovenské. Proto moje děti mluví českým jazykem, ač se narodily jako slovenské. A proto výročí československé republiky prožívám jinak jako ti, kteří se nemuseli vyvazovat ze státního svazku, aby se mohli stát občany té druhé republiky. Státní svátek devadesátileté země mě i proto dojmá úplně jinak než státní svátky vytvořené poté. Připomíná mi, že do školy jsem denně chodila po ulici zvané Legionářská, že v cizině jsem byla Čechoslovačka a státní hymna měla táhlou i říznou melodii, tolik podobnou temperamentu mé rodné země. Jsem tu ráda, ať Československo je už minulostí, neboť tu mám domov a nové přátele. Někdy jsem smutná za těmi starými, které nemohu vidět každý den, někdy přemýšlím, zda jsem se rozhodla správně, když jsem cítila, že na západ od řeky Moravy zažiji v druhé půli života více tolerance než na jejím východě. Kdovi? Je to jako s korouhvičkou, která se otáčí podle větru. Tak se žel otáčí i politika, která – ač si to přiznáme nebo ne – je přímo závislá na síle větru. Už nám jen zbývá věřit, že ten vítr bude foukat častěji. Ne proto, že bych neměla ráda bezvětrí. Přála bych si totiž, aby ti, kteří půjdou po větru, se jím nenechali unášet dlouho. Aby nestihli vždy zkazit to, co udělali ti před nimi, aby nestihli rozkrást to, co si ti před nimi možná jen nevšimli... Zkrátka, aby každý jen chvilku tahal pilku a aby ta naše demokratická Česká republika vydržela aspoň těch dalších devadesát let. A aby vydržela v sousedství s těmi, se kterými jsme se tak něžně rozešli. Aby naši hranici nikdo neposunul na východ ani na sever, ba ani na jih. Abychom zkrátka měli rozum. Naše děti to už vědí. Nekažme to vnoučatům, které se třeba ještě ani nenarodily.

Dobrou mysl a s přáním – ať to má smysl!

Vaše Alžběta Škarpichová (tentokrát schválně bez háčku)

Ohlédnutí za krajskými volbami

Volby do zastupitelstev krajů, které se konaly ve dnech 17. – 18. října 2008, a posléze volby do Senátu skončily drtivým vítězstvím sociální demokracie. V Hulíně jsme volili kandidáty do krajského zastupitelstva v sedmi volebních místnostech. Dvě komise byly v Základní škole Hulín, další ve Středisku pro volný čas, v Kulturním klubu, ve staré škole, v mateřské škole DECENT a nakonec v mateřské škole v Záhlavnicích. V seznamech voličů bylo v Hulíně zapsáno celkem 6007 lidí, obálky byly vydány dvěma tisícům tři sta třiceti sedmi. Volební účast v Hulíně dosáhla 38,9 procenta a ze všech vhozených hlasů bylo 12 neplatných.

Stejně jako v rámci celé České republiky i v Hulíně slavila vítězství ČSSD, která získala 919 hlasů, což je

39,52 % voličů. Na druhém místě skončila s 556 hlasy a 23,91 procenty Občanská demokratická strana a hned za ní získala důvěru voličů KSČM, která dostala 374 hlasů, což je 16,8 %. Poměrně slabou podporu voličů má letos v Hulíně KDU-ČSL, která se musela spokojit se 183 hlasy, což je 16,8 procent.

Ostatní strany a sdružení se pohybovaly pod pěti procentní hranicí. Například Starostové a nezávislí pro Zlínský kraj získali pouze 3,13 % hlasů, Koalice nestraníků 3,05 %, Strana zelených 3,01 % a například Dělnická strana - zrušení poplatků ve zdravotnictví - pouhých 1,03 % (což je 24 voličských hlasů). Moravané získali 18 hlasů (0,77 %) a republikánští kandidáti i Strana zdravého rozumu po šesti hlasech (tedy po 0,25 %).

Jak si vedli jednotliví kandidáti? Hulín reprezentovalo celkem 10 kandidátů. Za ČSSD kandidoval do krajského zastupitelstva na 34. pozici Ing. Zdeněk Ondruch, CSc., který se dostal do Krajského zastupitelstva pouze jako 16. náhradník. Za ODS kandidoval Ing. Bronislav Fuksa (na kandidátce jako čtvrtý), který svou pozici na stejném místě a jako jediný obhájil a Mgr. Roman

Hoza na kandidátce dvacátý pátý je nyní jako čtrnáctý náhradník. KSČM v Hulíně kandidovala tři své zástupce: Zdeňku Hlobilovou na 11. místě (zvolena byla jako šestá náhradnice), Borise Kristýnka kandidovala na 26. místě a zvolen byl jako 21. náhradník strany a nakonec Ing. Bohumila Kuchařika kandidovala KSČM na 29. místě, zvolen byl jako 24. náhradník. Jaromír Kopřiva byl na kandidátce KDU-ČSL devatenáctý, zvolen byl do Krajského zastupitelstva Zlín jako 13. náhradník.

Volby do Krajského zastupitelstva byly vstřícné i hůře se pohybujícím občanům. I k paní Fiantové jako jedné z voliček přijela volební komise s urnou až domů.

KRAJSKÉ
VOLBY
2008

Na margo voleb...

Na čtvrtčním zasedání Zastupitelstva města Hulína 23. října vystoupil v diskusi zastupitel Ing. Zdeněk Ondruch, CSc. a vyjádřil svou nespokojenost s prací redakce Hulíňanu, která podle jeho slov porušila demokratické principy a navzdory proklamacím, že nebude propagovat žádnou z politických stran, zveřejnila úvodník Ing. Bronislava Fuksy, jenž byl podle něj jasnou předvolební kampaní. Naše redakce odmítla jakékoliv formy inzerce politických stran, které nám dokonce nabízeli placenou reklamu své strany. Po dohodě s vydavatelem jsme pouze zveřejnili jména a pořadí na kandidátkách těchto hulínských občanů, které strany a hnutí do voleb do krajského zastupitelstva kandidovali. Také jsme akceptovali

nabídky kandidátů, kteří čtenáře a své voliče nějakým způsobem chtěli prostřednictvím Hulíňanu oslovit. Nikdo z deseti kandidátů vyjma Zdeňku Hlobilovou (KSČM) a Ing. Bronislava Fuksu (ODS) tuto příležitost nevyužil. Pokud by se rozhodl například úvodník do Hulíňanu napsat kterýkoliv z dalších kandidátů, zveřejnili bychom jej. Rozhodovalo by pouze to, který z nich svůj úvodník nebo jiný žánrově zaměřený útvar redakci nabídne dříve. A to jen proto, že například úvodník může být v čísle jen jeden. Necht' je naše vysvětlení považováno za sdělení čtenářům. Obsah a forma příspěvku, jakým se jmenovaní kandidáti k čtenářům obraceli, jsme neovlivňovali ani jinak neupravovali.

Alžběta Škarpichová

Poděkovali hulínským dárčům krve

Jakákoliv zmínka o dárčích krve většinu lidí fascinuje. Držitelé plaket MUDr. Jana Janského, kteří bezplatně darují krev už více než padesátkrát za život, se podle mne, a nebojím se to tak říct, stávají už lidmi vyšší kategorie. Paradoxní je, že všichni, se kterými jsem se setkala, jsou lidé neobyčejně skromní a přátelští.

V celé řadě míst České republiky se etablovaly privátní společnosti, které za poskytnutou krev nabízejí peníze. O to více je třeba ocenit dárce, kteří solidárně a nezištně tu nejvzácnější tekutinu, jakou krev bezesporu je, dávají bez nároku na jakoukoliv odměnu. To, že pravidelně navštěvují transfuzní stanice, nedávají na oddiv.

Už po několikáté se v obřadní síni hulínské radnice sešli v úterý 21. října čtyři dárce, které pozval starosta Hulína Mgr. Roman Hoza na základě sdělení Českého červeného kříže. Padesát, šedesát, ba dokonce sedmdesát či osmdesát odběrů za jediný lidský život už stojí za to, aby před nimi člověk smeknul. Vesměs jsou to lidé, kteří už zlatou Janského plaketu doma mají. Marie Kolářová

byla jediná, která na radnici toho dne chyběla, protože se jí nepodařilo dostat se z práce. Nám se zas spolu s vedoucím odboru sociálního a školského RNDr. Ladislavem Zavadilem nepodařilo dárkyni, která už krev darovala osmdesátkrát, najít doma ani při našich dvou dalších návštěvách.

Setkání s držiteli zlaté Janského plakety, kteří blahopřání starosty s pamětním listem a finanční odměnou nakonec převzali, se tentokrát stalo výsostně mužskou záležitostí. Jak to vlastně s oceněním takovýchto dárců je? „Více než zlatou Janského plaketu už získat nelze,“ řekl Pavel Takáč, který právě toho dne ráno daroval krev už po jedenasedmdesáté. Přišel i Marek Sovadina, který už má za sebou 60 odběrů, po padesáti odběrech krve mají Otakar Droběna a Zbyněk Pavelka. Starosta Roman Hoza všem poděkoval za jejich přístup k životu a popřál jim především pevné zdraví, které je základním předpokladem k tomu, aby svou krví mohli pomáhat při zachraňování jiných životů.

„Nic to není,“ posmělil nás jeden z nich ve chvíli, když jsme vyslovili pochybnosti o tom, zda bychom byli také schopní stát se dárci. Většina z nich ovšem začínala s dárcovstvím velice brzy. Muži šli k prvnímu odběru převážně v době, kdy byli jako mladíci na vojně, jiní se k dárcovství dostali díky svým kolegům, kamarádům, možná i příbuzným. Ať už je to jakkoliv, nechat se stáhnout k dárcovství je jistě krásná věc. A vydržet u něj téměř celý život je o to vzácnější. Žít s pocitem, že jsem někomu prospěšný, ba zachránit něčí život, musí být nepopsatelným zážitkem.

Alžběta Škarpichová

Zástupci radnice projevili úctu dárcům krve, kteří ji darovali více než padesátkrát.

Príspevek kraje hulínským památkám

Zlínský kraj

Fond kultury Zlínského kraje poskytl pro rok 2008 městu Hulín neinvestiční účelovou dotaci na restaurování kulturních památek v celkové výši 90 tisíc korun.

Jedná se o kříž na hřbitově v Záhlinicích, kříž u domu číslo popisné 1 v Chrástanech a o památník padlým v 1. světové válce v Chrástanech (na zadní straně obálky).

...Chrást'any...

Kříž u domu s popisným číslem 1 v Chrástanech je letos jednou ze dvou nově zrekonstruovaných památek v této části Hulína.

...Záhlinice ...

Kříž uprostřed hřbitova v Záhlinicích je další z památek, o které se Město Hulín vzorně postaralo i díky finanční podpoře Zlínského kraje.

O úkonech za pečovatelství trochu podrobněji II

V minulém Hulíňanu jsme čtenáře informovali o pomoci při zvládání běžných úkonů péče o vlastní osobu. Dnes se budeme věnovat podrobněji dalšímu úkonu od pečovatelské služby. Jde o poskytování pečovatelské služby pod bodem 2:

POMOC PŘI OSOBNÍ HYGIENĚ NEBO POSKYTNUTÍ PODMÍNEK PRO OSOBNÍ HYGIENU.

2 a) Pomoc při úkonech osobní hygieny:

Tento úkon zahrnuje např. pomoc a podporu při celkovém omytí, výměnu pomůcek při inkontinenci, péči o kůži, dopomoc při hygienické péči. Dále pak koupání klienta ve středisku osobní hygieny vč. započtení času při oblékání, svlékání, péči o kůži a vlasy či nehty.

2 b) Pomoc při základní péči o vlasy:

V tomto úkonu je zahrnuto základní umytí hlavy a vysoušení vlasů. Tento úkon je možné realizovat v koupelně uživatele, na lůžku popř. na vozíku.

2 c) Pomoc při použití WC:

Úkon zahrnuje i použití WC pomocí zvedáku a pomoc a podporu při použití WC i mimo domácnosti klienta.

Máme pro vás ještě jednu novinku, která se k výše uvedenému zrovna hodí. Od 1. listopadu 2008 je v provozu **medicínální pedikúra a manikúra** vždy v úterý a čtvrtek po celý den. Tato služba je zvláště šetrná, a proto vhodná zejména pro diabetiky. Proto neváhejte a volejte na tel. 775 573 163.

Provozovna Marie Horákové sídlí ve Středisku pečovatelské služby Hulín Nábřeží 1314.

A nakonec další rozšíření služeb pro seniory: Mokrá pedikúra již nebude jen v odpoledních hodinách, ale i dopoledne, takže již od 7 do 12 hodin a odpoledne od 13.30 do 18.30 každé pondělí, středu a pátek. Objednávky od 1. listopadu 2008 na tel. 604 455 482 u paní Pospíšilové.

Jiřina Floriánová

Setkání se seniory

Setkání zástupců radnice s invalidními občany už lze považovat za tradiční aktivitu, jejichž iniciátorem je odbor sociálních věcí a školství. Právě tento odbor společně se Sdružením pro zdravotně a tělesně postižené v Hulíně pořádá v kulturním klubu posezení, které je provázáno zajímavými besedami s lékaři, zástupci firem, které nabízejí různé zdravotní a kompenzační pomůcky a dalšími hosty. Již tradičně jsou mezi nimi zástupci vedení radnice a pracovníci odboru sociálního a školského, kteří aktuálně odpovídají na jejich otázky.

Nedávné říjnové setkání se neslo v duchu otázek a odpovědí na vše, co se týče dopravy a bezpečnosti chodců. Tentokrát mezi členy sdružení zavítal náčelník dopravního inspektorátu PČR v Kroměříži Milan Kalina. Otázek z pléna padalo hodně, škoda jen, že řešení, jak

K invalidním a zdravotně postiženým občanům promlouvali starosta Hulína i náčelník dopravního inspektorátu PČR.

některé problémy v dopravě ve městě odstranit, není mnoho. Jedno je jisté – a to vyplynulo i z besedy – že pokud by občané v Hulíně dodržovali pravidla slušnosti

(o pravidlech silničního provozu ani nemluvě), nemuseli bychom se dnes trápit tím, zda je například chodec na chodníku bezpečný a podobně.

K našim invalidním spoluobčanům promluvil i starosta Hulína Roman Hoza, který je informoval o nejnovějších aktivitách města, které by měly seniorům v Hulíně alespoň

částečně zlepšit život. Tou nejstřícnější je momentálně oprava chodníků, které se staly součástí bezbariérového chodníku spojovacího centrum města se železničním nádražím. Součástí říjnového setkání bylo i měření krevního tlaku, který si mohl na místě dát změřit každý z přítomných.

A. Škarpichová

Napsali jste nám:

Pracuji jako zdravotní sestra u praktického lékaře v Hulíně. Součástí mé práce je i návštěvní služba u málo pohyblivých a ležících pacientů u nich doma.

Na tuto činnost jsem doposud používala své 30 let staré skládací kolo. Píši doposud, neboť v pátek 10. října večer mi ze Sadové ulice, ač bylo zamčeno, kolo zmizelo.

Omlouvám se proto touto cestou klientům, pokud bych se k nim dostala pozdě a nebo budu muset návštěvu u nich doma odmítnout. Pěšky a po pracovní době svůj rajón zvládnu jen těžko. A co si myslet o zloději? Že na tom musí být moc špatně, když mu pomůže i tak staré kolečko. Přeji mu, ať si jej užije ve zdraví a budu doufat, že mu bude dobře sloužit dalších třicet let.

Margita Štípková

DĚNÍ VE MĚSTĚ

Chodník skoro hotový

Bezbariérový chodník v Hulíně se konečně dostal ke svému závěru. Tentokrát takřkajíc na začátku trasy – tedy od Třebízského ulice. Celkem jde o délku necelého kilometru. Chodník končí u nádraží ČD, přesněji u „Myší díry“.

Firma SÚS Kroměříž, která stavbu provádí, se ovšem zejména v centru města potýká se značným nepochopením některých občanů. Není divu, že po několikerém upozornění stavebníků na stav probíhajících prací jim ujelo pár ostřejších slov. Na jejich obranu nutno podotknout, že s takovým přístupem lidí jako u nás nejsou zvyklí pracovat. O co šlo? V závěrečné fázi před položením dlažby je potřeba vytvořit naprosto rovnou plochu z podsypového materiálu, do kterého se dlažba klade. Na takto upravenou plochu jedna a ta samá občanka v Hulíně vstoupila asi 15krát. Asi se pak nelze divit, že ji jeden z dělníků nevybíravým způsobem nakonec okřiknul.

Úředníci radnice jsou vděční za rychlé stavební tempo přesto, že z řad některých občanů jsou napadáni. V současné době je hlavní trasa již zcela pochůzná a nyní budou následovat dokončovací práce.

Zámková dlažba před radnicí je jen jednou z opravených částí chodníků vedoucích až k Myší díře.

Višňovce ožily

Možná jste už zpozorovali, že i na sídlišti Višňovce zavládá čilý stavební ruch. Byla totiž započata 1. etapa revitalizace sídliště spočívající ve výměně všech chodníkových povrchů a provedení sadových a zahradnických úprav. Sídlíště tak získá mnohem veselejší podobu a lidem se na něm bude příjemněji bydlet.

Celá první etapa bude stát přes 4 mil. korun, z čehož 3,2 mil. Kč zaplatí Ministerstvo pro místní rozvoj ČR. Zároveň vyzýváme občany tohoto sídliště o shovívavost a pochopení po celou dobu probíhajících prací. První etapa by měla být dokončena nejpozději do 15. prosince letošního roku.

Radnice se konečně dočkala

Od 21. října se začaly rekonstrukční práce na budově dvorního traktu radnice. Tato rekonstrukce spočívá především ve výměně prastarých dřevěných oken pamatujících ještě doby staré šatlavy. Pro mladší čtenáře vysvětlení, co je to šatlava: Šlo o obecní věznici, v jejíchž prostorách nyní sídlí sociální odbor, matrika i odbor životního prostředí. Bylo tedy potřeba zlikvidovat staré mříže a hlavně okna, přes která unikala drahocenná energie. Nová plastová okna osazuje firma Vondřejc, se kterou má při výměně

oken na Základní škole v Hulíně radnice velmi dobré zkušenosti.

Okny však rekonstrukce nekončí, v další fázi bude celá budova zateplena a nově omítnuta. To vše by se mělo zrealizovat do konce listopadu.

Provoz městského úřadu byl a nadále bude po celou dobu rekonstrukce narušen jen ve výjimečných případech. I tentokrát bychom uvítali, kdyby občané projevili jistou dávku trpělivosti a tolerance.

V Hulíně přibude přes třicet nových bytů

Koncem příštího roku bude nedaleko centra Hulína dokončeno 35 zbrusu nových bytů. Na ulici Eduarda Světlíka je postaví akciová společnost TOMA sídlící v Otrokovicích (www.tomaas.cz). S přípravami výstavby na pozemku, který letos společnost prodala hulínská radnice, se už začalo, a tak jsme se ředitelé společnosti Ing. Radka Hegera zeptali, co firmu vedlo k tomu, aby postavila nové byty právě v Hulíně.

„Neřeknu nic nového, když prozradím, že pokud je dobré finanční krytí a zajímavý projekt na atraktivním místě, může být developerská činnost velice dobrou obchodní příležitostí. Ověřili jsme si to v Otrokovicích, kde jsme vloni úspěšně dokončili bytovou výstavbu 56 bytů, ale i ve Valašském Meziříčí, kde jsme nedávno

zkolaudovali téměř čtyřicet bytů. Zde to byly vůbec první byty po mnohaleté absenci bytové výstavby. Na Moravě chystáme i další projekty,“ řekl Ing. Heger a odmítl spekulaci, že banky budou po posledních událostech skoupější na úvěry. „Na dobrý projekt se peníze najdou i v těžších dobách. Nejsme developer, který bude na prahu hrozící recese stavět bezhlavě stovky bytů v Praze či Brně. Jestli by nám ovšem někdo chtěl dát nálepkou regionálního developera, nevadí. My víme, že prostředí, v němž stavíme, důvěrně známe a z této znalosti a předvídavosti i těžíme. Mohu odpovědně říci, že žádný z našich projektů nebyl zcela závislý na úvěrovém financování. Máme i své vlastní zdroje a rezervy, takže výstavbu bytů v Hulíně považujeme za zajímavou investiční příležitost. Příležitosti

nebude jen pro nás, vždyť perspektiva tohoto regionu v horizontu dalších pěti let, kdy vznikne významná průmyslová zóna i v nedalekém Holešově, je výjimečná. Nemluvě o pokračování stavby dálnice D1, což jsou zajímavé příležitosti.“

Projekt pro Hulín počítá se zajímavým dispozičním řešením domu. Kromě tradičních a poptávaných balkonů a lodžii nabízí k přízemním bytům i předzahrádku. Nejde tedy o žádný panelák navazující na současné sídliště Družba. Dům, který TOMA postaví, bude mít pouze přízemí a dvě patra osázená většinou menšími byty charakteru 1+kk a 2+kk a doplněné o několik bytů 3+kk. Připomeňme, že loňský projekt společnosti v otrokovickém Baťově byl v konkurenci dalších projektů vyhodnocen jako Stavba roku 2007 ve Zlínském kraji a tomuto trendu se TOMA podle ředitele společnosti nechce vzdát. „O dispozičním řešení jsme hodně diskutovali, ale nakonec jsme se rozhodli jít cestou menších jednotek, ovšem s možností proměnlivé dispozice, kdy můžeme byty modulově spojoval do větších,“ přiblížil záměry společnosti. „V nabídce máme celkem 35 bytů, od nejmenších s výměrou kolem necelých 30 m² až po větší s rozměry přesahujícími 90 m². Ostatně přesvědčit se můžete už nyní na našich webových stránkách www.byty-hulin.cz. Nejpodstatnější informací pro případné zájemce je, že 1. listopadu byl oficiálně spuštěn jejich prodej, takže si již dnes lze byt rezervovat, poradit se o případných dispozičních změnách a prohlédnout si standardy vybavení.“

Nelehké na potřeby je právě cena tou informací, která potenciální klienty nejvíce zajímá. Nejmenší byty 1+kk přijdou při výměře do 30 m² na necelých 700 tisíc korun, větší byty 2+kk o výměře 44 m² budou k dispozici za ceny mírně převyšující milion korun. Obecně budou byty před kolaudací prodávány za ceny kolem 25 tisíc Kč/ m². „Kdo zná ceny starších bytů v Hulíně a Kroměříži vidí, že tato cena bytů není přemrštěná. Navíc za vynaložené prostředky dostane zcela jinou kvalitu bydlení. Po kolaudaci ovšem plánujeme ceny nepatrně vyšší.

Podotýkám, že byty si zájemci mohou u nás rezervovat prakticky ihned,“ řekl Ing. Radek Heger.

Je už docela obvyklou praxí, že developerské firmy se snaží se svým klientem spolupracovat i při získávání hypoték. Snahou otrokovické společnosti TOMA je obsloužit klienta pokud možno na jednom místě. „Pro projekt financování bytů jsme si vybrali silné finanční partnery. Bankovní ústavy s širokou škálou úvěrových produktů a po úspěšných projektech jsme prodloužili spolupráci s nezávislou poradenskou společností KZ Finance, s. r. o., která je schopna analyzovat různá individuální zadání potenciálních zájemců o byt a navrhnout jejich řešení i s ohledem na jejich již uzavřené finanční produkty. Lze tedy smluvně doladit i případné individuální splátkové kalendáře. Uvědomujeme si, že Hulín není Praha, a tak tento individuální servis chceme všem zájemcům nabídnout bezplatně. Stane se součástí ceny bytu. I proto jsme si nestanovili žádné mantinely pro pevnou výši počáteční zálohy. Ručit se může stoprocentně kupovaným bytem, a tak není v krajním případě potřeba žádná předepsaná výše vlastních prostředků,“ upřesnil Ing. R. Heger.

Pokud se zájemci chtějí se zástupci developerské společnosti kontaktovat, každodenně jim budou přímo v centru Kroměříže, v sídle společnosti KZ Finance na Moravcově ulici, k dispozici. Zprostředkují podpisy rezervačních smluv, navrhnou možnosti financování a představí celý projekt. Firma má smlouvy s hypotečními bankami na trhu a připraví i speciální nabídky financování s různými slevami přímo pro tento projekt. Zájemci tak budou obslouženi na jednom místě. Navíc pro rozjezd projektu KZ Finance předběžně počítá i s možností „úředních dnů“ přímo na hulínské radnici.

Kolik by případný zájemce splácel měsíčně, když by si pořídil byt bez vlastních prostředků? Podle Ing. Radka Hegera je taková hypotéka určitě výhodná. „Pokud vezmeme jako modelový příklad byt o ceně 1 mil. 100 tisíc korun se splatností úvěru 30 let, pak se lze se splátkou hypotéky dostat až na necelých 6000 korun měsíčně. Ve srovnání s měsíčním nájmem si o výhodnosti koupě každý udělá představu sám.“

Přemýšlejme spolu...

Po čase jsem se opět podívala na diskusní fórum webových stránek města. K mé nebyvalé radosti jsem si uvědomila, že diskuse na jediné téma (budoucí podoba hulínského náměstí) otevřela mnohem více témat. Mezi jiným i sídliště Višňovce a Družba (diskutovalo se v době, kdy ještě patrně nebylo známo, že obě sídliště se budou revitalizovat a s Višňovci se už začalo), městský park, který je opravdu v žalostném stavu, ale i podchod a parkování v centru Hulína.

Nejdříve pár postřehů k náměstí. Zeleň – to snad je to nejskloňovanější slovo diskuse. Jedni by ji obnovili,

jiní zachovali, našly se i hlasy kompromisní. Plíce měst, jak takovýmto parkům rádi říkáme, bychom likvidovat neměli. Už proto ne, že například na hulínském náměstí máme památný strom. (Píšeme i o něm na jiném místě.) Že tato oáza klidu v neklidu silničního provozu je opravdovým darem, pokud vůbec máme čas si jej vychutnat. A „Leninovy nohy“? Fontána? Mobiliáře? Po pořádku: Leninovy nohy se v dobré víře snažili lidé, kterým nebyly ty nohy lhostejné, alespoň zakrýt. Je to jako „korekce“ nedokonalých částí těla vhodným oblečením nebo alespoň doplňky. Máte-li křivé nohy a jste žena, není to žádná výhra, a tak jistě dáte přednost dlouhé sukni nebo splývacím kalhotám. Že na těch Leninových břechtan schne?

To už je dotaz čistě technický.

Jedni navrhuji podstavec, o němž je řeč, odstranit, jiní nabarvit, další by na něm rádi viděli další „hlavu“ nebo tělo... Docela zajímavý byl nápad s horolezeckou stěnou. Není k zahození, vždyť využít takovou masu betonu by bylo přinejmenším rozumné.

Pochybuji, že by někdo na náměstí rád přivítal Lenina. Ač po výsledku posledních voleb (a doufám, že ne úplně posledních) by ani tato možnost nemusela patřit mezi chiméry. Jen si myslím, že při naší národní zálibě bourat a znova stavět bychom mohli hořce zaplakat. To bych spíš uvítala tu horolezeckou stěnu. Alespoň by se i někteří „horolezci“, kteří tak rádi šplhají nahoru, naučili, kdy a čeho se chytout.

Dalšími hodně diskutovanými tématy byly park a webové kamery. S tím souvisely také dotazy na policii. Je pryč a my s tím nic neuděláme. Na městskou policii nemáme prostředky. A vandalové v parku? V podchodu či jinde? To bychom museli jít trochu do sebe

Jako každý rok i letos květinářka Jana Zimčiková zasněvila zájemce v kulturním klubu do kouzla podzimních vazeb.

a zamyslet se, zda mezi ně nepatří právě naše Mařenka nebo Pepíček... Pak už je na místě jen sebereflexe: Mám na své dítě čas? Vychoval jsem jej dobře? To jsme už ale hodně daleko od tématu.

Smířme se s faktem, že Policie se do Hulína nevrátí. Alespoň ne v dohledné době. Budme rádi, když se nám podaří dostat zpět pozemek, který od nás Ministerstvo vnitra ČR tak lukrativně na stavbu své nové budovy koupilo. Proslychá se, že bychom jej stejně lukrativně měli dostat zpět...

Maminky v parku? Lavičky na sezení či odpadkové koše? Udržovaná plíce města? Vážení, nevěřili byste, jakými dilematy se ti, kteří o mobilitě rozhodují, musí prodírat. Na paměti mají, aby se na lavičkách sedělo, a proto dávají přednost posezení bez opěradel... a tak bychom mohli pokračovat dál. Proč lidé kradou vysazené kytky? Pytlíky na psi hovínka? Že by byli natolik chudí, že nemají na svačtinové sáčky? Proč si pitomci dokazují sílu tím, že rozbijí, co jim přijde pod ruce? Proč máme vůbec tak málo sebevědomí?

Vratme se k tématu: Zámková dlažba na chodnících už kraší docela slušnou trasu městem. Začíná na chod-

níku vedoucím k radnici a pokračuje až k železniční stanici. Na Višňovce jsou už peníze a sídlíště se už začalo revitalizovat. Došlo i na úpravu břehů Rusavy, což není akcí města, ale splněný slib Povodí Moravy... A webové kamery? To je opravdu dnes téma témat. Chceme být vidění a ochotně se vzdáme soukromí, nebo se díky nim stáváme potenciálními lumpy? Jste si jisti, že kamera umístěná v parku zabrání vandalům v jejich řádění? Možná v podchodu by měla smysl, ale to by monitor s jejími záběry musel neustále sledovat strážník... Nicméně ty, kteří si z něj dělají toaletu, by patrně odradila.

Tak mně napadá: Co tak v podchodu vybudovat městské toalety? Udržovat je v čistotě, což by znamenalo zaměstnat tam někoho zdravého a zatím dlouhodobě bez práce. Možná by pak tím podchodem procházeli lidé radši než po přechodech, přes které dnes už nechodí chodci, ale spíš běží běžci...

Diskuse na stránkách města má smysl. A je dobře, že jsou lidé, kterým na Hulíně opravdu záleží.

A. Škarpichová

EKOLOGIE

Památné lípy se kácet nebudou

Odbor životního prostředí hodlá vyhlásit další dva památné stromy. K památnímu buku na náměstí a dubu v Kostelní ulici přibudou nově vyhlášené dvě lípy, které, podle historických pramenů, zasadil osobně sedlák, starosta Záhlinic a poslanec Říšského sněmu František Skopalík.

Které to jsou? Jde o lípy v Záhlinicích. Jedna z nich má v obvodu 460 cm, vysoká je 20 a půl metru a její koruna je široká 16 metrů.

Další lípou vysazenou podél selských stodol v Záhlinicích je 22 metrů a 30 centimetrů vysoká lípa, jejíž koruna má na výšku 11 metrů a na šířku 10 metrů. Obě, jak uvedl ve své publikaci o Františku Skopalíkovi František Sobek, vysadil právě František Skopalík někdy kolem roku 1834. Vzpomínáme si, jak právě František Sobek ještě za svého života o výjimečnosti těchto lip

hovořil jako o svědčích historie obce. Oběma stromům lze přisuzovat o to větší význam, že přežily v poměrně dobrém zdravotním stavu i obě světové války.

V Záhlinicích snad není občana, který by neznal útluou publikaci Františka Sobka „František Skopalík – jeho život a dílo“, kterou vydalo brněnské nakladatelství v roce 1946. V pátrání po historii lipové aleje, která se v těchto dnech stala předmětem zájmu, jsme se dostali k textu, v němž autor publikace říká: „...Skopalík, věren jsa svému kredu, že jmění obecní jest svatě, staral se otcovsky o vnitřní správu obce. Záleželo mu však i na zevnějším jejím vzhledu. Již v prvních letech jeho úřadování (ve funkci starosty obce, pozn. redakce) vydlážděny byly kamenem chodníky podle domů po obou stranách. Cesta na návsí byla vyštěrkována a postaráno o řádný odpad dešťové vody.

Pro podporu ovocnářství založil Skopalík ovocnou štěpnici a dosáhl toho, že r. 1865 vysázeny byly ovocné stromy na návsi po obou stranách cesty a všude na obecních pozemcích, čímž vzhled obce velmi získal a obecní pokladna měla a má slušné příjmy. Dříve stromů ovocných na vsnici nebylo, jen před číslem 32 bylo 5 hrušek, zasazených r. 1834. Na jižní straně obce podél selských stodol vysazená byla lipová alej, která jest nyní velmi pěknou okrasou obce a radostí místních včelařů...

Říká se, že lípy vysazovali naši předkové s oblibou v těsné blízkosti svých stavení. Jedním z důvodů bylo i to, že lípa je schopna svými kořeny stahovat podzemní vodu. Zejména je to patrné u stavení na Valašsku, kde je takovýchto památných lip poblíž obydlí více.

Nedá nám, abychom v této souvislosti nevzpomněli jeden z požadavků, který nedávno našli na stole úředníci Městského úřadu v Hulíně. V souvislosti s budoucí výstavbou rodinných domů v Záhlincích byl na odbor investic a správy majetku města podán podnět na vykácení jedné z těchto záhlincových lip. Zástupci obou odborů, jak investičně-správního, tak odboru životního prostředí, se vypravili na místo a zjistili, že není nutné kácet tuto památnou lípu. Její zdravotní stav je poměrně dobrý a není třeba připomí-

nat, že tímto zásahem bychom přišli o významnou kulturní památku. Budoucím stavebníkům lze tedy vzkázat, že o své budoucí stavby ani své životy a zdraví se bát nemusí. Přizvání odborníci se totiž shodli v názoru, že tento strom bude brzy ošetřen, odborně ořezán a zajistí se tím tolik proklamovaná bezpečnost občanů. Lípa se ovšem kácet nebude.

Jeden dovětek na závěr: Moderní architektura počítá s tím, že zdravé vzrostlé stromy, které nerostly rok ani desetiletí, je třeba zachovat. Díky šetrnému přístupu k nim lze dokonce tento fakt architektonicky využít ke prospěchu stavby. Kolik dlouhých desetiletí bychom museli čekat, než by z nově vysazeného stromku za naším domem vyrostla lípa s tak překrásnou korunou tyčící se do nebe? Jisté je, že pokud o takové stromy budeme pečovat, přinesou nám ještě hodně užitku. A nemáme na mysli jen med, který nám z něj nanosí včely. V korunách lip najdeme příjemný stín v horkých dnech a nezapomeňme, že ony jsou i zůstanou domovem mnoha dalších živých tvorů. A mladé, zcela zdravé stromy? Pokud se rozhodneme vysadit je, budiž nám to přičteno k dobru. Tak jako ta lipová alej či ovocné stromy na návsi Františku Skopalíkovi.

Alžběta Škarpichová

HISTORIE

Devadesát let samostatného československého státu

Dvacátého osmého října jsme si připomenuli vznik samostatného československého státu. Připomenuli jsme si 90. výročí skončení 1. světové války. Tyto události byly dlouhodobě probírány vzpomínkami přímých účastníků, novinářů, autory populárních knih a dějepisných učebnic, staly se tématy prací erudovaných historiků.

Co se v ten den událo v našem městě? Zachovalo se jen několik zažloutlých listů, starých záznamů, v nichž se píše:

Vyhlášení samostatnosti v Hulíně

Dne 29. října 1918 konala se na hulínské radnici mimořádná schůze obecního výboru, která je v zápise uvedena

takto: „Pan starosta uvítal přítomné a zahájil schůzi a vyličil stručným i slovy účel dnešní slavnostní schůze a předčítá na to v noci došlý telegram tohoto znění:

PRAHA – 28. října 1918 o 6 hod. 20 min. odpoledne.

Všem okresním výborům a okresním úřadům!

Zákon vydaný „NÁRODNÍM VÝBOREM“ dne 28. října 1918.

Samostatný stát československý vstoupil v život.

Aby zachována byla souvislost dosavadního právního řádu se stavem novým, aby nenastaly zmatky a upraven byl nerušený přechod k novému státnímu životu NÁRODNÍ VÝBOR jménem československého národa, jako vykonavatel státní svrchovanosti nařizuje:

Článek 1 – Státní formu čsl. státu určí Národní shromáždění ve souznění s Československou radou v Paříži, jako organisované jednomyslné vůle národa. Než se tak stane - vykonává státní svrchovanost NV.

Článek 2 – Veškeré dosavadní zemské a říšské zákony a nařízení zůstávají prozatím v platnosti.

Článek 3 – Všechny úřady samosprávné, státní a župní ústavy státní, zemské, okresní, župní a obecní jsou podřízeny NÁRODNÍMU VÝBORU a prozatím úřadují a jednají dle doposud platných zákonů a nařízení.

Článek 4 – Zákon tento nabývá platnosti dnešním dnem.

Článek 5 – Předsednictvu NÁRODNÍHO VÝBORU se ukládá, aby tento zákon provedlo.

Dáno v Praze dne 28. října 1918.

Dr. Ant. ŠVEHLA, Jiří STŘÍBRNÝ, Dr. Alois RAŠÍN, Dr. Fr. SOUKUP, Dr. Vavro ŠROBÁR.

Provoláno na to Čsl. státu, jakož i zbudovatelům jeho několikaleté hluché SLÁVA. Za zpěvu národních písní „Kde domov můj“ a „Hej Slované“ byl slavnostní akt skončen.

Usnešno v ten večer uspořádati iluminaci průvod a příští ráno zúčastniti se slavných služeb Božích – k téže oslavě uspořádaných.

Uvedený záznam pořídil tehdejší tajemník Frant. SIGMUND, vedení radnice pozůstávalo z následujících funkcionářů:

Starosta Josef OMASTA z dnešní Žižkovy ulice čp.190, radní Josef PASTYŘÍK, obchodník, pozdější říšský rada a senátor bydlící na náměstí čp. 118, dále pak Karel SKOPAL z Žižkovy ulice čp. 1084 a Ignác OBDRŽÁLEK z náměstí čp. 124.

V Hulíně bylo v té době evidováno 3 650 obyvatel, z toho 1976 svobodných, 1446 ženatých-vdaných, 63 vdovců a 175 vdov. Podle národnosti 3 580 Čechů, 47 Němců, 14 Maďarů a 9 Italů. Číst a psát umělo 3 134 občanů, čtyři jen četli a 128 neumělo ani číst, ani psát. Z hlediska náboženského bylo pak 3 608 římskokatolíků, 18 evangelíků, 17 israelitů a 7 bez vyznání.

Vzpomeňme při této příležitosti s vděčností jejich práce pro blaho našeho města a jeho občanů. O tom, zda se všem naplnily oprávněné naděje a požadavky s příchodem svobody, se výklady různí. Faktem zůstává, že z míru a pokojného vývoje se naši předkové neradovali dlouho. Vždyť naše česká kotlina odpradáva trpěla nájezdy vykořisťovatelů a válečníků. Zřejmě není tomu tak ani v 21. století – i když formy a prostředky „uplatňování nároků a vlivů“ jsou vzhledem k technickému pokroku stále rafinovanější.

Vlastimil Úlehla

SPOLEČNOST

Staletá jubilantka

Město Hulín se může pochlubit mnoha mnohověkými občany. K staletému jubilantu panu Jadrníčkovi ze Záhlinic se připojila další staletá oslavenkyně. Je jí Marie Palkovská, která se narodila 20. srpna 1908 ve Vidni.

„Pamatuji ještě i pohřeb císaře Josefa druhého,“ prozradila nám usměvavá stařenka, které jedinou starost v té chvíli dělalo naslouchátko. Když dcera vyměnila baterii, rozzářil se jí obličej spokojeností, neboť konečně slyšela srozumitelně slova svých hostů. Starosty Hulína Romana Hozy a vedoucího odboru sociálních věcí a školství Ladislava Zavadila. „Já se narodila ještě za Rakousko-Uherska. Otec byl

topič na lokomotivě a když se rozhodl, že se chce vrátit domů, dostal místo na Slovensku v Levicích. A tak jsem se z němčiny musela přeorientovat na slovenštinu. Až v roce 1938, když vznikl Slovenský stát, jsme museli Levice opustit a vrátit se domů. Usadili jsme se v Kroměříži.“

Právě Kroměříž se pro Marii Palkovskou stala domovem na dlouhých padesát let. Měla dvě děti, dceru Annu a o pět let mladšího syna Jaroslava. U dcery dodnes spokojeně žije ve slunečném pokoji, se svou svatební fotografií pověšenou nad postelí a se spoustou háčkované nádhery. Dečky byly její velkou vášní. Uháčkovala jich za život tolik, že je mohla vystavovat i na příležitostních vánočních a velikonočních výstavách hulínského kulturního klubu. „Už neháčkuji, nemám pro koho. Nakonec, už to ani nikdo nechce,“ poznamenala bez výčitek.

Vzpomínky na minulost jsou mnohem živější než události posledních dní. To už k dlouhému životu patří. Zatímco hosté uskrávali kávu a přikusovali k ní zákusek, Marie Palkovská se vrací ve vzpomínkách do svých dívčích let. „Jako čtrnáctiletá jsem začala chodit na gymnázium, ale nakonec jsem studií musela nechat, protože obě děti by tatínek na studiích neudržel. A tak dostal přednost bratr. Z devíti dětí jsem byla druhá a žijeme už jenom dva. Manžel byl voják u 14. divize v Kroměříži, ale do důchodu už

odcházel jako civilní zaměstnanec. Když v roce 1951 začala dcera chodit na obchodní akademii, musela jsem do práce. Peněz bylo málo, a tak jsem v Podzámecké zahradě začala dělat zahradnici. Tam jsem už zůstala až důchodu.“

Pěkné vzpomínky Marie Palkovské vystřídaly i ty smutnější. Vzpomněla na tatínka Jana Gregora i bratra, který zahynul v koncentračním táboře v Osvětimi. „Tatínek zemřel v lágru v Grazu a dodnes visí na železniční stanici v Kroměříži pamětní deska i s jeho jménem.“

Život dnes? Ten se s tím v minulosti nedá srovnávat. Žije se lépe a oslavenkyni dělají opravdovou radost její vnoučata a pravnoučata. Babička Palkovská má už dvě vnuky a dva vnuky, od kterých má pět pravnuků a jednu pravnoučku. Ráda bývá na chatě v Rajnochovicích. Vždyť i své sté narozeniny oslavila tam. Léto co léto se svou rodinou odjíždí do této překrásné valašské dědiny, kde nasbírání sil na celý další rok. Právě to byl důvod, proč se zástupci radnice na její narozeniny v srpnu paní Marie nedozvonili a dárek od obce i s kyticí květin jí předali až v podzimně vybarveném říjnu.

Holdně zdraví, oslavenkyně! Ať vás po zbytek života provází co nejvíce sluníčka. Nejen v srdci, ale i v okně, z něhož tak ráda vyhlížíte.

Alžběta Škarpichová

Vzpomínáme

Vzpomeňte s námi

Dne 16. listopadu 2008 vzpomeneme
páté výročí úmrtí
naší maminky a manželky

**Alexandry
Doleželové - Rudolfové**

Prosíme spolužáky
a známé naší drahé zesnulé
o tichou vzpomínku.

*

Manžel a dcera Alečka.

Opustili nás

V uplynulém měsíci nás navždy opustili tito naši spoluobčané:

Oldřich Světlík	(1945)
Danuše Režňáková	(1953)
Anna Bílá	(1951)
Ludvík Svoboda	(1943)
Anna Macečková	(1913)
Vratislav Klesnil	(1926)

ŠKOLA

Sváteční slovo žáka, učitele i zřizovatele

Nová, na svou dobu moderní budova základní školy na Nábřeží je o deset let starší než já. Generace rodičů mých vrstevníků, kteří tehdejší „měšťanku“ navštěvovali ještě na náměstí, do této budovy školy vstoupila poprvé před půlstoletím.

Znám ji důvěrně. Nejen že jsem se stal před lety jejím žákem, ale když jsem dospěl, stal se tu ze mě učitel. Na čas dokonce i zástupce ředitele této školy. Moje dnešní úkoly jsou starostovské. Dnes zastupuji zřizovatele školy, a proto mojí povinností je starat se o ni.

Nedá mi nevzpomenout si na doby, kdy mě paní učitelka Hudečková učila ve škole číst, psát a počítat. Tehdy tu byl vybudován pavilon školní družiny a o něco později pavilon prvního stupně. Byla to doba, kdy počty dětí dosahovaly rekordních téměř 1200 žáků. Je škoda, že s největší pravděpodobností už na takový rekord nedosáhneme.

Roky plynuly a já se do školy vrátil jako učitel. Můj pohled na školní budovu, která se od dob mé školní docházky téměř nezměnila, se samozřejmě změnil. Svou školu jsem opouštěl mnohokrát. Nejdříve když jsem se dal na studia, později když jsem z ní odcházel na své nové působiště – do školy J. A. Komenského.

Jak plynul čas, mohl jsem i kvalifikovaně posoudit, jak postupně rostou potřeby stále starší budovy školy. Město Hulín jako její zřizovatel se prostřednictvím svých představitelů v čele s mým předchůdcem Jaroslavem Čumpelíkem snažilo vždy najít prostředky na rekonstrukci, a to jak ze svého rozpočtu, tak z dotací státu. Prvním úspěchem pro nás bylo, když se podařilo získat finance na rekonstrukci sociálních zařízení. Letos jsme získali státní dotaci ve výši pěti milionů korun na výměnu oken. I další kroky máme promyšlené. Chceme škole dopřát

novou fasádu. Škoda, že se novým kabátem nemohla pochlubit v den oslavy svých padesátin.

Raduji se, že se nám daří drobnými krůčky zlepšovat technické podmínky uvnitř školy. Mám na mysli akce jako rekonstrukce vnitřního osvětlení, postupné vybavování školní kuchyně potřebným zařízením a tříd novým nábytkem. Novou tvář dostává i školní zahrada. Do budovy u školního pozemku se už nastěhovali mladí ochránci přírody a každým dnem jsme o krůček dál. Jako zřizovatelé máme vůli vytvořit ve škole co nejlepší podmínky pro vzdělávání nejen žákům, ale i pedagogům. Snažíme se o to, abychom tu vytvořili pozitivní klima, a proto budeme pokračovat i v úpravách okolí školy, v rekonstrukci školního hřiště a ve všem, co ke škole neodmyslitelně patří. Jako zřizovatel školy máme spíše možnost materiálně ovlivňovat technické záležitosti. Další mohou pozitivně ovlivnit už jen učitelé, kteří jsou přímo předurčení k tomu, aby u dětí vytvářeli dobrý vztah ke škole a jejímu vybavení. Právě učitelé jsou těmi, kteří vytvářejí mosty mezi rodiči a školou, kteří mohou pozitivně ovlivnit jejich spolupráci.

Žijeme v době, kdy si víc než kdykoliv předtím uvědomujeme potřebu pečovat o všechno, co se nám společnými silami podařilo dosáhnout. Vandalismus se žel nevyhýbá ani našemu městu,

a tak si moc přeji, abychom u dětí vytvořili i k materiálním hodnotám, které se nám podařilo vytvořit, ten nejlepší vztah. Vždyť si ji chceme zachovat pěknou i pro další generace.

Mám dobrý pocit z toho, jak se o školu lidé odpovíděni za její dobré fungování starají. Doufám, že i ti, co přijdou po nás, budou pokračovat v načatém díle. Že učitelé, kteří v ní budou v budoucnu učit, navážou na tradici dětem oddaných pedagogů a stejně patrioticky se k ní budou chovat i zřizovatelé, kteří přijdou po nás. Vždyť jen se schopnými a pro věc zapálenými lidmi budeme schopni uskutečnit nejen své vize, ale i šířit dobré jméno naší školy.

Roman Hoza – starosta

Zamyšlení pamětníka

bývalého učitele školy pana Stanislava Jurčíka

V těchto dnech vzpomíná hulíňská veřejnost slavnostní otevření nové budovy střední – tehdy ještě osmileté střední školy na Nábřeží. Touto událostí bylo ukončeno dlouholeté úsilí představitelů města o výstavbu nové školní budovy, neboť tzv. „stará škola“ na náměstí nestačila již neustále rostoucímu počtu dětí a také nevyhovovala již novým nárokům na zdárnou výuku, zvláště technických předmětů.

Patřím k té malé skupině pedagogických pracovníků, nebo jsem snad již „posledním mohykánem“, který se této události dožil dosud ještě celkem v dobré kondici.

Chtěl bych při této příležitosti vzpomenout velmi dobrých pedagogů, jakými byli páni učitelé a profesori Maruška Kabrnová – výborná češtinářka, Boleslav Zahradník - fyzik, Miroslav Beňa, Emil Řehák a další. Pak přichází nová učitelská generace, která většinu z vás učila

Učitelský sbor v roce 1959.

a kterým bych chtěl poděkovat za jejich cílevědomou a vysoce odbornou prezentaci své činnosti. Velkou zásluhu na tehdejších úspěších měl především charakterově přímý, v práci náročný a nesmlouvavý, v osobním styku příkladně lidský pan ředitel Ludvík Bublík. Za jeho vedení dosahovala ve srovnání s ostatními školami výborných výsledků.

Závěrem bych si přál, aby příští generace pokračovaly v úsilí splnění svých předsevzetí a dále reprezentovaly naše město a dosahovaly plného uspokojení nad výsledky své práce.

*(Zdroj: Almanach Základní školy v Hulíně
vydaný k 50. výročí založení školy)*

Škola padesátnice

V pátek 10. října oslavila naše Základní škola své padesáté „narozeniny“. Pozvaní hosté si vyslechli spoustu přání a gratulací, které doprovázely tento významný den. Učitelé společně s žáky vytvořili příjemnou atmosféru a prohlídka prostor školy byla pro mnohé návštěvníky přinejmenším velkým překvapením. Nejenže škola po nedávných úpravách zkrásněla, ale výstavky prací, mobiliáře školy a zejména fotografií dokumentujících její padesátiletou historii, byly pro ně milým připomenutím dávných školních let.

„Přeji všem, kteří to se školou myslí dobře, aby se jim zúročilo jejich úsilí. Všem dětem, které od okamžiku, kdy budou s rozbušeným srdcem poprvé usadat do lavic v této škole až do chvíle, než ji jako absolventi opustí přeji, aby se zde naučili nejen číst, psát, počítat a poznávat nové věci, ale zdokonalovat se v tom, co jim bylo shůry dáno. Aby na léta strávená v hulínské škole jednou rádi vzpomínali,“ řekl ve svém přání škole a žákům nynějším i příštím starosta Hulína Mgr. Roman Hoza. Jako pedagog nakonec škole popřál vstřícného zřizovatele a jako zřizovatel schopné pedagogy a současně i žáky, kteří budou mít

vždy chuť se vzdělávat. „Ač to možná zní trochu pateticky, nechť z nich jednou vyrostou rovní, schopní a vzácní lidé, kteří si budou vážit díla svých rodičů a předků a budou v něm úspěšně pokračovat,“ řekl starosta.

Přánía proslovů toho dne zaznívalo mnoho. Kdo chtěl, mohl shlédnout i projekci filmu, který se podařilo získat. Závěrem bychom ve jménu učitelů i žáků, kteří oslavu školy společnými silami připravili, rádi poděkovali všem, kteří přispěli svou troškou do mlýna, a také těm, kteří zapůjčili škole potřebné materiály.

Den zasvěcen hudbě

V hodinách výtvarné výchovy a českého jazyka jsme si společně s žáky naší školy připomněli 1. říjen, jenž je vyhlášen Mezinárodním dnem hudby. Slaví se od roku 1974 z rozhodnutí Mezinárodní hudební rady.

Ve škole probíhal v příjemné atmosféře. Žáci malovali, kreslili a psali slohové práce na toto téma.

Vyplývalo z nich, že o hudbu se zajímají vlastně všichni. Každý z nich ovšem preferuje něco jiného. Je třeba říci, že se mezi našimi žáky najdou i šikovní hudebníci, a zpěváci. Snad nejvíce z nich se rekrutuje z řad posluchačů a fandů některého z hudebních žánrů.

Mgr. Ilona Herodesová

Kvítky hudby

„Ninety one points, Golden medails“, ozval se hlas moderátora „91 bodů, zlaté medaile“, přeložila atraktivní hlasatelka. Zůstane tentokrát v České republice, a to... Nadechla jsem se a tíše doufala. „Dětský pěvecký sbor Zvonky ZUŠ Hulín“, vykřikla hlasatelka, jakoby se radovala s námi. Výkřiky štěstí, slzičky radosti a rozzářené úsměvy každého z nás. Takhle bych popsala naše následující reakce. Jsou tomu čtyři měsíce a já mám všechny události stále v živé paměti. Je zvláštní, jak desetiminutové vystoupení uzavře všechny ty zkoušky do „šuplíku“ a jede se dál. Nové skladby, koncerty a další zkušenosti. Jestli dovolíte, alespoň s několika se s vámi podělím.

Jsou tomu dva roky, co jsme se vydali na Mezinárodní festival adventní a vánoční hudby s cenou Petra Ebena do Prahy. Cesta byla zdoluhavá, ale nám to nevadilo a klidně jsme si pobrukovali. To jsme ještě netušili, co se nám za chvíli přihodí a tu klidnou náladu zahodíme do kouta. Na dálnici se nám porouchal autobus. Celý autobus šuměl neobvyklými otázkami, zda přijedeme včas a vše nezmeškáme. Na takových soutěžích neberou žádné ohledy. Nedorazíte, vaše smůla. Skončilo to jako v pohádce? Co myslíte? A bylo tomu tak. Na tomto koníčku je krásné, že děláte to, co vás baví, a zároveň potěšíte i ty, kteří vás rádi poslouchají. A co třeba Charitativní koncert pro novorozenecké oddělení? Víte, že můžete touto cestou pomoci. No, není to krásné?

Poslední úpravy, zkoušky tónů, napít, rozdýchát, zkoncentrovat, úsměv... „Nastupujeme“, ozve se hlas sbormistryně. Přípravy v zákulisí jsou u konce. Při sborovém zpěvu je úžasné si uvědomit, že nejsem sama, okolo mám spoustu kolegů a kamarádů zároveň. Před námi stojí osoba, která důvěřuje

vám a vy máte plnou důvěru v ni. Společně prožíváte všechny okamžiky a najednou si uvědomíte to celkové splnutí.

Sbor je vlastně něco jako růže. Když se o ni staráte, tedy pilně cvičíte, lidé vás obdivují a rádi se na vás dívají. Každý lísteček je jako jeden člen. Když je sám, nemá takovou cenu, jako všechny lístky dohromady. Svázané jedním cílem – potěšit.

Lucie Vajdová, 9. B

Na cestě k Ekoškole

S novým školním rokem začal na naší škole i nový projekt pod hlavičkou programu EKOŠKOLA. Jedná se o školní recyklační program Recyklohraní.

Projekt pořádají společnosti Asekol, Ecobat a EKO-KOM. Naším úkolem je sbírat použité baterie a elektrozařízení do nádob, které jsme dostali k tomuto účelu. Za nasbíraný odpad, správně zodpovězené otázky a splnění dalších úkolů, týkajících se odpadové problematiky, dostaneme body, které si můžeme směnít za zajímavé odměny z připraveného katalogu ve speciálním internetovém obchodě. Odměny v katalogu jsou praktického charakteru. Jedná se například o školní pomůcky, vstupenky do naučných a zábavných parků, sportovní vybavení nebo elektroniku. Splnili jsme již první podmínku, a to vyplnění testu, za který jsme dostali 200 bodů. Při vyplnění tohoto testu nám pomáhali i spolužáci z řad nižších ročníků. Všichni doufáme, že tímto a dalšími projekty máme blíže a blíže k titulu EKOŠKOLA.

Za Ekotým hulínské školy Kamila Doleželová

Z historie jubilující školy

Základní umělecká škola v Hulíně oslaví 14. listopadu třicet let své činnosti slavnostním programem, který bude tou nejlepší formou prezentace žáků školy. „Hudebnost dětí a mládeže v Hulíně podporovali a rozvíjeli zdejší varhaníci – profesor Volný, Antonín Kašpar a učitel hudby František Zapletal,“ ohlédl se do historie, kterou vede, ředitelka ZUŠ Hulín Mgr. Emilie Šimordová. „V roce 1954 vznikl v Hulíně kurz hudební výchovy při Osvětové besedě. V prvním roce své činnosti měl 40 žáků, které vedl učitel ZŠ František Trávníček.

O pět let později byl v Hulíně podán návrh na zřízení hudební školy. Dlouho zůstalo pouze u návrhu až v roce 1964, kdy byla zřízena hulínská pobočka při LŠU v Kroměříži, se stal skutečností.“

Vedoucím pobočky byl František Spěvák. Od školního roku 1966/67 přešla pobočka v Hulíně pod ředitelství LŠU v Holešově. Její vedoucí se stala absolventka Vyšší hudební školy v Kroměříži Marie Hromková. Ve školním roce 1970/71 převzala její funkci Zdeňka Čapková, později Zdeněk Mojžíš a Eva Sládková (Hanáková).

„Pobočka měla ve školním roce 1977/78 celkem 154 žáků a poněvadž rozšíření výuky nevyhovovalo dosavadní

prostory školy (bývalé kaplanky zdejšího farního úřadu), byl podán návrh na její přestěhování,“ pokračuje ve vyprávění o minulosti školy E. Šimordová. „Návrh byl nakonec schválen a po rekonstrukci budovy bývalé družiny byla pobočka přestěhovaná do nynějších prostor.“

Škola se osamostatnila až k 31. srpnu 1978 a její ředitelkou byla jmenována Eva Sládková (Hanáková). V hudebním oboru bylo tehdy 104 žáků. V roce 1985 byla jmenována ředitelkou školy Emilie Šimordová a úspěšně školu řídí doposud.

V roce 1991 získává škola, jako ostatní lidové školy umění, nový název: Základní umělecká škola a od 1. ledna 1996 je zřízena jako samostatná příspěvková organizace, jejímž zřizovatelem se stává Školský úřad Kroměříž. „V listopadu roku 2000 se nám podařilo získat nové prostory bývalé banky v přízemí budovy pro výuku žáků LDO a o rok později se odsud vystěhovala do staré školy i městská knihovna,“ zavzpomíná na už nedávnou historii školy její ředitelka. „Výtvarný obor tak mohl konečně začít tvořit ve vyhovujících podmínkách.“

Od roku 2001 je zřizovatelem školy Krajský úřad Zlínského kraje.

Nabídka vzdělání

Základní umělecká škola Hulín nabízí vzdělání ve třech oborech – hudebním, výtvarném a literárně-dramatickém. V současné době v hudebním oboru vyučujeme 251 žáků, v dramatickém oboru 70 žáků a ve výtvarném oboru 54 žáků.

Výuka probíhá v budově školy na náměstí Míru. Navštěvují ji především žáci z Hulína, ale také žáci z okolních vesnic. Dalším místem poskytovaného vzdělání je ZŠ Kostelec u Holešova.

Žáci v hudebním oboru se realizují v souboru zobcových fléten, smyčcovém souboru, Dechovém orchestru Morava, v Přípravném pěveckém sboru Zvonečky

a v Dětském pěveckém sboru Zvonky. Škola sehrává významnou úlohu v kulturním životě Města Hulína i v regionu. Každoročně žáci vystupují na mnoha veřejných koncertech a kulturních akcích. Tradicí se staly vánoční koncerty, komponovaný pořad „Jak se pečou Vánoce“, pořady žáků LDO, výstava prací žáků VO a řada dalších. Ke zkvalitnění práce žáků a k jejich motivaci přispívají ukázkové hodiny pro rodiče, třídní besídky, poznávací zájezdy a soustředění žáků, které mají významnou roli v činnosti školy. Nejvýraznějších úspěchů i v mezinárodním měřítku dosahují žáci pěveckého oddělení a Dětský pěvecký sbor Zvonky. V mezinárodních soutěžích získávají

každoročně nejvyšší ocenění. Výrazné úspěchy dosahuje i Dechový orchestr Morava, který se prezentuje nejen v Hulíně a okolí, ale také na moravských festivalech a v zahraničí, např. v Dánsku, Rakousku a Francii.

Součástí hudebního života jsou také koncerty učitelů a vystoupení posluchačů kroměřížské konzervatoře, které žáky motivují k profesionálním hudebním výkonům.

Absolventi školy mají možnost získané vědomosti a umělecké dovednosti uplatnit v dalším studiu na uměleckých školách nebo se v rámci našeho města aktivně zapojit ve Smlíšeném pěveckém sboru Smetana Hulín, Hanácké dechové hudbě Hulíňané a v hulínské divadelní společnosti Kabaret.

Velký důraz klademe na spolupráci s rodiči žáků. Jsme školou otevřenou, rodiče nás mohou kdykoli navštívit a po dohodě s vyučujícím se osobně zúčastnit výuky svých dětí. Spolupráce rodičů napomáhá efektivnímu rozvíjení uměleckých předpokladů dětí.

Základní umělecká škola Hulín spolupracuje v rámci regionu s MŠ, ZŠ Nábřeží Hulín, Konzervatoří P. J. Vejvanovského Kroměříž, ZUŠ ve Zlínském kraji, Smlíšeným pěveckým sborem Smetana Hulín, Dětským pěveckým sborem Tulipán ZUŠ Bojkovice, Dětským pěveckým sborem Moravské děti Holešov, Hanáckou dechovou hudbou Hulíňané a hulínskou divadelní společností Kabaret. Tato spolupráce přináší pozitivita do výchovně vzdělávací činnosti školy.

Škola spolupracuje v rámci zahraniční spolupráce s Dechovým orchestrem z Dolnej Súče (Slovenská republika), Základní uměleckou školou Zlaté Moravce (Slovenská republika) a Základní a střední školou v Berkhamsteadu (Anglie).

Mezinárodní spolupráce pomáhá k vzájemné výměně zkušeností a obohacuje o nové poznatky a zážitky jak žáky, tak i učitele.

Mgr. Emilie Šimordová – ředitelka školy

Klubíčko v Lešné

Navzdory nepřízní počasí v pátek 3. října jsme si zajeli na tradiční podzimní procházku po zoologické zahradě v Lešné. Úporný déšť ani typická říjnová zima neodradily šedesát účastníků našeho zájezdu a navzdory těmto malým nesnázím se už letos všichni těšíme na příští vycházku. >

ZAHÁJILI JSME:

• Kurz Grafiky a digitální fotografie

Začal v pondělí 3. 11. od 16.30 hodin. Svým zaměřením je určen pracovníkům školství, dětem, mládeži a široké veřejnosti. Předpokládá zkušenosti s ovládáním počítače.

Absolventi kurzu získají základní teoretické pojmy z oblasti grafiky, naučí se snímat fotografii skenerem, z fotografií vytvoří koláž, zvládnou úpravu snímků v počítači, vytvoření letáku, vizitky, atd.

Získají také přehled o použití jednotlivých grafických prvků při realizaci svých nápadů. Součástí kurzu bude získání přehledu použitelné techniky a dostupného programového vybavení.

KLUBÍČKO

• Skleněná krása

Práce s korálky je nenáročný koníček, který navíc zabere mnoho místa.

Touha člověka po zdobení je prastará, ještě starší je ale touha tvořit. Snad i proto tvorba šperků přináší tolik radosti malým i velkým. Termín: sobota 15. listopadu v 9 hodin. Místo: klubovna SVČ Hulín. Vezměte si s sebou: ostré nůžky, tenký rybářský vlasec, přezůvky

Námět: výroba přívěsků a náramků

Předpokládaná cena: 30,- Kč, režijní náklady + zakoupený materiál. Seminář je přístupný pro všechny věkové kategorie - pro děti, rodiče, prarodiče, pedagogy.

Bližší informace získáte denně v SVČ nebo na tel. č. 573 350127.

Těší se na vás Margita.

• Výlet do AQUAPARKU v Hranicích

V neděli 23. listopadu 2008 připravujeme další výlet do Aquaparku – tentokrát do Hranic. Odjezd je v 8.45 hod. od SVČ, předpokládaný příjezd ve 14 hodin tamtéž. Nezapomeňte si vzít plavky, ručník a neplavci také plavací kolo nebo rukávky. Občerstvit se můžete přímo v AQUAPARKU. Nezapomeňte se včas přihlásit. Přihlášky přijímáme do středy 18. listopadu 2008 i na telefonu 573 350 127. Těší se Beata a Jitka.

• Mikuláš a čerti - na start

Pro všechny je tu výtvarná soutěž, která je rozdělena do 5 kategorií. V 1. kategorii mohou soutěžit děti do tří let, ve 2. kategorii od 3 do 6 let, ve 3. kategorii od 6 do 10 let, ve 4. kategorii od 10 do 15 let a v 5. kategorii od 15 do sta let. Své namalované, vyrobené, uplácené, vyšité, upletené, upečené, uvařené a jakkoliv jinak vyrobené čerty, Mikuláše či andělíčky přineste do SVČ nejpozději do 27. 11. 2008. Vernisáž výstavy výrobků bude v hale SVČ.

Na vaše práce se těší Milada, Beata a Jitka

• Jedeme na Vánoční jarmark do Rožnova

Na sobotu 13. 12. 2008 připravujeme zájezd do Rožnova pod Radhoštěm na tradiční Vánoční jarmark. Odjíždíme v 6.45 hodin od SVČ a návrat

zpět plánujeme kolem 14 hodin. Na dopravu zaplatíte 120,- Kč za dospělou osobu a 100,- Kč za dítě.

Čeká vás za to skvělý program: Vánoční jarmark v prostorách valašského skanzenu, v němž si vstupné uhradí každý sám. Vánoce na dědině, adventní a vánoční zvyky, tradice, koledy, sváteční výzdoba, Mikuláši, čerti... to vše můžete vidět za jediný den. O tento výlet bývá mimořádný zájem, a tak se přijďte přihlásit nejpozději do 1. 12. 2008 Nemůžete-li osobně, stačí telefonicky na čísle 573 350 127. Těší se Milada, Beata a Jitka.

• Vyhrál drak desetiminuták

V pátek 17. října bylo na Podstávku živo. Tři desítky dětí závodily se svými koupenými i vlastnoručně vyrobenými draky o nejvyšší mety.

Počasí bylo ideální. Slunečný den s příznivým větrem vynesl draka Martinka Uličníka na I. místo v letu. Drak Martinky Rozkydalové měl opravdu ten nejdelší ocásek. Největší pochvala patří Anetce Páleníkové, která soutěžila s největším, vlastnoručně vyrobeným drakem, který se krásně vznášel nad hlavami všech účastníků.

Za vítězství v jednotlivých kategoriích byl samozřejmě hit letošního roku - samolepky.

Vítězům blahopřejeme a ostatním můžeme jen přát, aby příští rok vyhrál právě ten jejich drak Mrak.

SVČ Hulín, Nábřeží 696 768 24 Hulín, telefon 573 350 127, fax: 573 350 127, e-mail: klubickohulin@atlas.cz

Rozsvítíme vánoční strom

Už několik let je v našem městě neodmyslitelnou součástí předvánoční doby rozsvícení vánočního stromu. Nejinak tomu bude letos, a tak v pátek 28. listopadu 2008 jsou zváni všichni občané města.

Děni na náměstí zahájí ráno v osm hodin tradiční vánoční jarmark. Sortiment zboží bude určitě pestrý a mnozí z vás pro své nejbližší či přátele nakoupíte pěkné dárky.

V podvečer všechny zveme na tradiční setkání, kde bude pro vás připraven komponovaný kulturní program v podání žáků ZUŠ a hulínského rodáka Standy Hložka.

Všichni, kteří přijdou, dostanou malé vánoční přívapení a pro dospělé bude připraveno občerstvení,

kteřé bude ukryto v hrníčku s novým námětem. Jak jinak charakteristické pro naše město. Mnozí z Vás asi tuší, která dominantní budova po radnici to bude.

Správně, je to budova ZŠ, která v letošním roce oslavila 50. výročí otevření.

Rozsvícením vánočního stromu starostou města bude zahájen advent v našem městě.

Zveme všechny občany s ratolestmi, přijďte 28. listopadu na naše náměstí Míru a užijme si společně alespoň část předvánočního času.

Celodenní dění bude ukončeno tradičním ohňostrojem, který zahájí advent u nás v Hulíně.

KULTURA

Okno do knihovny

HULÍNSKÝ TÝDEN KNIHOVEN

Sekce veřejných knihoven SKIP vyhlásila již 12. ročník celostátní akce Týden knihoven, který se konal ve dnech 6. až 11. října. Opět dostaly pracovnice knihovny dostatečný prostor pro jejich fantazii, aby připomněly všeobecně známou věc – že bez knihoven to ani v digitálním věku nebude možné, a proto se musíme o naše čtenářství a čtenáře náležitě starat.

V hulínské knihovně proběhlo několik podporných aktivit např. burza knih, amnestie poplatků za upomínky a registrace nových čtenářů zdarma. Celkem se do knihovny přihlásilo 84 čtenářů z toho 75 dětských, což je ještě radostnější.

Pro žáky prvních tříd ZŠ Hulín bylo také připraveno pohádkové seznámení s knihovnou.

Z pátku 10. října na sobotu 11. října se v ní jako už tradičně i nyní ponocovalo. Přihlásilo se 33 dětí, pro které připravily knihovnice zajímavý program. Nechyběl ani světýlkový průvod nočním Hulínem, na zahradě u knihovny děti hledaly poklad a mohly se účastnit také spousty soutěží.

MÁME NOVÉ LOGO

Nebylo lehké rozhodnout, která z prací, které se přihlášily do soutěže o logo hulínské knihovny, je nejlepší, nejmodernější, která z nich zaujme na první pohled. Nápadů bylo dost a sešlo se tu námětů opravdu pozeňnané. O to těžší bylo pak vybrat to nejlepší.

Vítězkou soutěže o LOGO KNIHOVNY se nakonec stala Tereza VESELÁ z Rudné. My ji za něj děkujeme a samozřejmě se připojujeme ke gratulantům.

KDO JE TEREZA VESELÁ?

Vítězkou autorkou loga pro Městskou knihovnu v Hulíně se stala Tereza Veselá.

Absolvovala Vyšší odbornou a střední průmyslovou školu grafickou, oborů Propagační výtvarnictví a Knižní grafika. V současné době studuje třetím rokem bakalářský obor Obecná teorie a dějiny umění a kultury na Katolické teologické fakultě UK. Dlouhodobě se věnuje různým formám užité grafiky. Ilustrovala několik bibliofilii (např. knihu Milý muži! Boženy Němcové), vytvořila kalendář pro papírenskou firmu Antalis nebo návrh na polep autobusu firmy Mercedes, který se umístil na druhém místě v celostátní soutěži.

Pochází z Nymburka a nyní žije v Rudné u Prahy.

Jak naplnit sny?

27. 11. v 17.00 hodin BESEDA „EKVÁDOR A GALAPÁGY“

Jiří a Alena Márovi vypráví o naplnění dalšího cestovatelského snu svého syna Jirky upoutaného na invalidní vozík. Zastavíme se v Karibském moři, popovíráme o studiu španělštiny a životě v ekvádorské rodině. Poznáte podivuhodná tajemství rovníku. Zjistíte, jak nebezpečný je život v amazonské džungli a navštívíme spolu pralesní Indiány. Podíváme se také za ojedinelými zvířaty na Galapágy.

Recept na hodové koláče

Hody 2008 jsou už pro nás pouhou vzpomínkou, ale my v Hulíňanu máme vůči čtenářům jeden závazek. Slíbili jsme vám, že zveřejníme postupně všechny tři vítězné recepty hodových koláčů, které byly porotou o hodech v Městské knihovně oceněny.

Zde je další z nich, který byl podle autorky jednoho z vítězů soutěže Zdeňky Halabalové zveřejněn ještě v roce 1913. Zde je doslovný opis receptu:

Odvážíme asi 55 dkg krupičkové mouky a na okraji plotny ji zahříváme. Připravíme si kvásek ze ??? litru vlaheho mléka, kostky cukru a 3 dkg čerstvého droždí, které dáme zkynout. Na zadělávací míse třeme 10 dkg másla, 10 dkg práškového cukru s 3 žloutky, špetičkou tlučené vanilky, lžičkou soli a lžičkou strouhané citrónové nebo pomerančové kůry. Do dobře utřeného nalijeme vykynutý kvásek, přidáme připravenou mouku a zaděláme to v těsto,

kteří dokonale vypracujeme na nepříliš tuhé a dáme je na vlahé místo vykynout. Mezitím připravíme tvarohovou nádivku (asi čtvrt kg). Z vykynutého těsta na pomoučeném vále nařežeme kousky asi jako vejce velké, které zpracujeme na malé bochánky, dáme je na pomoučené prkno, okraje jich vytlačíme prsty a do prostředku dáme lžičku připravené tvarohové nádivky. Pak zkulatíme je opět v menší bochánek, dáme na připravené pomoučené prkno, přikryjeme čistou utěrkou a necháme je na kamnech dokynout. Vykynuté přendáme na pomaštěný koláčový plech, tvořítkem vytlačujeme z nich koláče, okraje jichž potře-

žloutkem a prostředky jich potřepe dobrými povidly, do kterých přidali jsme trochu rumu, trochu strouhané kůry citrónové, tlučené skořice neb hřebíčku a trochu tlučeného cukru. Povidla na koláčkách nožem pěkně srovnáme a posypeme je máslovou drobenkou, připravenou asi z 3 dkg mouky a téhož množství tlučeného cukru a másla.

Pečeme je v dobře prohřáté troubě do růžova. Upečené za tepla sypeme vanilkovým cukrem.

A teď už jen - dobrou chuť!

V příštím čísle přineseme poslední hodový recept od Ladislavy Hradilové.

Připravujeme v prosinci

2. 12. od 12.30 – 17.00

Den pro dětskou knihu

Zápisné zdarma, soutěže, vědomostní kvízy.

4. 12. 16.00 – 16.30

Možná přijde i Mikuláš

18. 12. od 14.00 – 16.00

Doba vánoční v knihovně

Zdobení perníčků, povídání o vánocích a vánočních zvycích

Výpůjční doba o Vánocích

22. 12. 9.00 – 12.00 13.00 – 17.00

23. 12. 9.00 – 12.00 13.00 – 17.00

24. 12. ŠTĚDRÝ DEN

25. 12. STÁTNÍ SVÁTEK

26. 12. STÁTNÍ SVÁTEK

29. 12. 9.00 – 12.00 13.00 – 17.00

30. 12. 9.00 – 12.00 13.00 – 17.00

31. 12. ZAVŘENO

1. 1. STÁTNÍ SVÁTEK

2. 1. ZAVŘENO

KNIHOVNAHULIN@SEZNAM.CZ • WWW.KNIHOVNAHULIN.CZ • TEL.: 573 351 815

Nejlépe se zasmějeme těm, kteří se umí smát sami sobě

V úterý 21. října naplnila Halina Pawlovská sál Kulturního klubu v Hulíně do posledního místa. Téměř dvě stovky platících diváků se usadily u svíček se svou skleničkou vína či limonády nebo šálkem kávy a netrpělivě očekávaly svého hosta. Všichni se dočkali a rozhodně toho nelitovali. Halina Pawlovská svým nenapodobitelným humorem vyprávěla příhody ze života a kouzelně reagovala na každé zašustění v hledišti. Ač v publiku

byla drtivá převaha žen, muži si rozhodně přišli také na své. Vypravěčské umění této spisovatelky, vydavatelky, scénářistky i bavičky v jedné osobě vyvolalo v některých chvílích v hledišti salvy smíchu. Jak by také ne? Vždyť když je člověk inteligentní a umí si ze sebe utahovat, má to skvělý dopad na psychiku všech, kteří – ač jen ve svém tajném nitru – bojují se svými nedostatky. A pokud se umí takto smát osobnost, jakou Halina Pawlovská roz-

hodně je, zdají se nám pak i ty naše nedostatky či blešky mnohem menší a méně kousavé.

V první části svého vystoupení na hulínských prknech spustila svůj typický vodopád příběhů a průpovědek. Ač děj večera divákovi připomínal nestrojenou sešlost přátel, kteří naslouchají své dobré kamarádce a v divákovi vyvolal domněnku, že snad autorka jeho oblíbených knih či televizních pořadů jen tak nazdařbůh improvizuje, neuniklo mu, že se na Halina pečlivě připravila. Hovory směřovala k našim vztahům k právě jubilující devadesátileté republice, ale i k vztahům mezi rodiči a dětmi, mezi generací matek a dcer. O přestávce nabídla publiku také prostor k dotazům. Přišlo jich na její stůl dost a sotva někdo odcházel domů nespokojen. Některé otázky už souvisely s Vánoci, dárky, ale většinou se týkaly zejména jí samotné. Kouzelná a hlavně pro ni typická byla Pawlowské odpověď na otázku, co nejraději nakupuje. „Nejraději si kupuji náušnice,“ řekla. „Ty mi vždy sedí.“ Pak se publikum dozvědělo, jak si zvláště z ciziny ráda přivází různé pochutiny. Přiznám se, že její vášeň pro exotické marmelády mne jen ujistila v přesvědčení, že je to žena skvělých chutí a nápadů. Líbila se i odpověď na otázku, jaký muž jí připadá charismatický. „Každý muž mi přijde charismatický, pokud se mu líbím,“ odpověděla s šarmem. Mně se velice líbila odpověď na otázku, co máme dělat, když chceme svést chlapa. „Oblečte si něco velkého, černého, co bude mít spoustu knoflíků. Abyste mu připomínala dálkové ovládání.“

Přišlo i na sport. Jaký že to Halina vyznává? „Nejlepší sport je kafe a dort,“ řekla bez okolků a my jsme jí kdoví proč museli dát za pravdu. Svěřila se nám, že její manžel je tak hubený, že když se na něj podívá zboku, jakoby tam ani nebyl. Asi si už přivykl, že z něj občas udělá kdekoho. V lepším případě nešiku, protože „při zalévání květin si tchýniným jazykem probodl jazyk“. Jedna z příhod, které vyprávěla, měla lehce erotický podtext. „Když jsem jednou vstoupila do koupelny ve chvíli, kdy se můj muž koupal, zeptal se mně, jestli chci jít k němu do vany. Mile mně to překvapilo a než jsem stačila popadnout dech, řekl: Že bych vypustil vanu...“ Snad i proto se jedna z divaček zeptala, jak dlouho je vdaná. „Třicet dva let,“

odpověděla bez zaváhání. A pak přece jen trochu váhavě, ale koketně doložila: „Vdávala jsem se už jako dítě.“

Jak je to s Halininými příběhy? Jsou vymyšlené? Opravdu píše a říká o svých nejbližších a přátelích jen pravdu? „To hnusné je pravda, ale to hezké jsem si vymyslela.“

Kéž by se Halině Pawlowské ještě dlouho dařilo tak hezky vymýšlet. Když přišel čas na květiny na rozloučenou, usadila se u stolku a pustila do podepisování svých knih. Autogramiáda neměla konce a přispěla k tomu i knihovnice hulínské knihovny Jarka Zakravačová, která vytáhla z regálů knihovny všechny Halininy knížky. A jen tak mezi řečí jsme se autorky těch knih zeptali: Hodně ve svých příbězích mluvíte o svém nebohém otci, o životě s maminkou, ba dozvěděli jsme se, že dnes bydlíte už i se svou tchýní. Postřehli jsme, že váš vztah k starým lidem má něco do sebe. Co byste vzkázala našim dříve narozeným čtenářům a čtenářkám? Blíží se Vánoce, co byste jim vzkázala?

„Myslím, že by neměli neustále srovnávat, jaké ty Vánoce kdysi byly a jaké jsou dnes. Doba se mění, a proto by se neměli pořád upínat k tomu, jaké by si je oni sami přáli mít. My bychom však těm dříve narozeným měli dopřávat hodně lásky, protože jednou každému z nás jednou umře ta máma, táta a my zůstaneme také osamělí. Každý člověk je nakonec osamělý. Čím víc je dospělý, tím víc je osamělý. A co bych jim ještě teď před Vánoci vzkázala? Chceš mít hodnou rodinku? Měj vždy plnou portmonku.“

Alžběta Škarpichová

KULTURNÍ POZVÁNKY

LISTOPAD

Sobota 15. 11. v 15.00 hod.

OCHUTNÁVKA SVATOMARTINSKÝCH VÍN

Příjemné posezení u dobrého vína a cimbálové muziky JURÁŠ. V ceně je zahrnuta ochutnávka 10 druhů Svatomartinských vín. Vstupné: 100,- Kč

PROSINEC

Čtvrtek 4. 12.

ČERTOVINY S ČERCHMANTY

Mikulášské skotačení s ČERCHMANTY. Čekají vás hry, soutěže, diskotéka a dárčky od MIKULÁŠE, ANDĚLA a ČERTA

Pátek 5. 12. – pátek 12. 12.

VÁNOČNÍ VÝSTAVA

Výstava s dřevorezbami Jaromíra Šimáka doplněna adventními a vánočními vazbami Jany Zimčíkové.

Otevřeno:

pondělí – pátek od 12 do 17 hodin

sobota - neděle od 12 do 17 hodin

Nad výstavou převzal patronát Český svaz žen a Kulturní klub Hulín.

Pondělí 8. 12. v 18.30 hod.

DÁMSKÁ JÍZDA aneb PŘÍMĚŘENĚ

Karnevalová móda nejen pro děti • Móda pro plesovou sezónu • Host večera poradí, jak se seznámit • Kam si vyjet na dovolenou? • Vánoční aranžování – vánoční stromček, štedrovečerní prostírání, bytové doplňky a mnohé další...

Středa 10. 12.

JAK SE PEČOU VÁNOCE

Komponovaný pořad žáků ZUŠ Hulín.

V dopoledních hodinách pro děti MŠ a žáky ZŠ, v 17.30 hod. pro veřejnost

Neděle 14. 12.

ADVENTNÍ KONCERT

Pořádá DECHOVÝ SOUBOR MORAVA

Středa 17. 12. v 18.00 hod.

O POPELCE aneb CO VLASTNĚ BYLO VE TŘECH OŘÍSKÁCH

Nová premiéra souborů LDO ZUŠ a Kabaret Hulín.

Pátek 19. 12. v 19.00 hod.

I. VÁNOČNÍ SVÍČKOVÝ KONCERT

S Hanáckou dechovou hudbou HULÍŇANÉ a jejichmi hosty

Sobota 20. 12.

II. VÁNOČNÍ SVÍČKOVÝ KONCERT v 15.00 hod.

III. VÁNOČNÍ SVÍČKOVÝ KONCERT v 19.00 hod.

S Hanáckou dechovou hudbou HULÍŇANÉ a jejichmi hosty
Předprodej vstupenek bude zahájen v pondělí 1. 12. od 8.00 hod. v kanceláři Kulturního klubu Hulín

Středa 31. 12. v 16.00 hod Letní kino

SILVESTROVSKÉ PROMÍTÁNÍ V LETNÍM KINĚ

Při tradičním promítání uvidíte směs grotesek a pohádek nejen pro nejmenší.

V případě malé sněhové nadílky bude možnost opékání vlastních špekáčků.

Vstup zdarma, občerstvení zajištěno.

Autocrossař Martin Šindelek je mistr

Poslední letošní Mezinárodní mistrovství Moravy v autocrossu se konalo 19. října 2008. Závody se od března jezdily na tratích v Příbichu a Přerovská Rokle. Závodník z Hulína Martin Šindelek v tomto mistrovství divize do 1600 ccm obsadil v celkovém pořadí 1. místo.

Při těžké konkurenci dvaceti pěti jezdců z celé České republiky ve své třídě přineslo jeho vítězství velkou radost celému týmu. V celkovém počtu bodů republiky v hobbyautocrossu divize do 1600 ccm drží 5. místo.

Letos ještě zbývá dojet dva závody v poháru Přerovská Rokle, kde bojuje o první místo v divizi do 1600 ccm.

Touto cestou bychom chtěli poděkovat všem svým sponzorům, bez kterých bychom se neobešli a samozřejmě fanouškům, kteří nás na závodech podporují.

ŠINDY AUTOCROSS TEAM

Jaký byl uplynulý měsíc pro fotbalisty Spartaku?

Muži Spartaku se v uplynulém měsíci utkali s pěti soupeři, z toho třikrát jsme naše chlapce mohli vidět na domácím hřišti v útulném prostředí zrekonstruovaného areálu. V utkání se Žďárkem nad Doubravou diváci mohli sledovat celkem 4 zásahy do sítě soupeře, když se dvakrát trefili Třasoň s Paciorkem (výsledek 4:0). O týden později se proti celku Rájce-Jestřebí trefil dvakrát Michal Dvořáček (výsledek 2:0). Nadmíru těžký zápas náš tým čekal v Konici, kde si na skalp Spartaku dělal záslusk místní ambiciózní celek. Hulín však těmto chutím domácích učinil přítrž po vítězství 3:2 (b: Dvořáček, Zlámal, Třasoň). Další utkání doma hráli muži proti Velkému Meziříčí, které porazili 3:0 (b: Třasoň, Stržínek, Volek). Na závěr přišla další těžká zkouška, a to v podobě utkání dvou špičkových týmů divize D. Spartak zajížděl do Šardic, kde přítomné diváky, včetně početné fanouškovské hulínské enklávy čekala přetěžká bitva o body. Náš celek už už sahál po všech bodech, ale nakonec si z jižní Moravy odvezl bod za remízu 1:1 (b: Třasoň).

Dorostenci se o své mistrovské body utkali s těmito výsledky: Mladcová – Hulín 0:4 (Tíman, Neradil, Němec, Hradil), Hulín – Malenovice 4:5 (Hradil, Tabara, Němec 2x), Hovězí – Hulín 0:8 (2x Polák, Hradil, 4x Němec, Červinka), Hulín – Velké Karlovice 2:2 (2x Tíman).

Žáci jsou ve své soutěži nováčky a svými výkony trenérům činí radost. Své zápasy na jedničku zvládli především ti menší – mladší žáci, ale ani jejich starší kamarádi nezůstávají pozadu. Výsledky: Hulín – Napajedla starší 2:1 (b: Dutkevič, Karamon), mladší 1:0 (b: Štěrbík), Nedakonice – Hulín starší 1:6 (b: 2x Stárek, Podmol, Škrabal, Dutkevič), mladší 0:4 (b: Holásek, Podmol, Štěrbík, Uličný), Hulín – Uherský Ostroh starší 1:0 (b: Dutkevič), mladší 3:0 (b: Zajác 3x), Hulín – Strání starší 0:4, mladší 2:2 (b: Hanák, Zajác), Koryčany – Hulín starší 4:0, mladší 0:4 (b: Klesnil, Podmol, Zajác, M. Uličný).

Výsledky přípravek: Hulín – Morkovice starší 1:2 (b: Šůstal K.), mladší 0:5, Hulín – Bystřice p/H starší 4:1 (b: Šůstal K., 3x, Uličný), mladší 7:0 (b: Lukeš, Šupčík 2x, Navrátil 4x), Kroměříž – Hulín starší 5:0, mladší 5:3 (Lukeš 2x, Navrátil), Hulín – Louky starší 1:3 (Šůstal K.), mladší 3:2 (Navrátil 3x), Holešov – Hulín starší 0:3 (Šůstal, Buchta, Rušíkvas), mladší 7:1.

Pravidelné informace, tabulky a aktuality najdete na www.spartakhulin.com

Bude vás zajímat ...

REGION

Smlouva o založení společnosti Regionální letiště Přerov

ZLÍN – Smlouvu o založení akciové společnosti Regionální letiště Přerov, která bude garantem vybudování letiště v Bochoři se smíšenou civilní a vojenskou funkcí i s jeho zapojením do integrovaného záchranného systému, dnes 8. 10. 2008 slavnostně podepsal hejtmán Zlínského kraje Libor Lukáš se svým olomouckým protějškem Ivanem Kosatíkem a primátorem Přerova Jiřím Lajtochem. Právě tyto tři samosprávy jsou zakládajícími akcionáři společnosti.

„Je to pro nás významný krok, který fakticky stvrzuje naši dohodu o budování regionálního letiště na střední Moravě. To zajistí celému regionu zvýšení konkurenceschopnosti a vybavenost běžnou ve vyspělých regionech

Evropy a světa. Založená společnost zajistí faktický management celého projektu, do něhož může být postupem času především z evropských fondů investováno několik stovek milionů korun,“ uvedl hejtmán Libor Lukáš.

Zlínský kraj dlouhodobě deklaruje zájem na zachování vojenské letecké základny Přerov a souvisejícím vybudování regionálního letiště se smíšeným vojensko-civilním provozem. Letiště má zásadní význam z hlediska dopravní dostupnosti a zvyšování konkurenceschopnosti celého regionu střední Moravy a také z hlediska fungování Integrovaného záchranného systému Zlínského kraje, který využívá vrtulníky ze základny.

Víc než miliarda na silnice a mosty

Zlín (pk) Celkovou podporu z regionálního operačního programu přesahující jednu miliardu korun získaly projekty rekonstrukcí mostů a silnic II. a III. třídy ve Zlínském a Olomouckém kraji. Rozhodl o tom výbor regionální rady, který podpořil celkem 30 projektů.

„Tento finanční objem by měl urychlit opravy důležitých krajských tahů a silnic, které jsou ve špatném stavu. Významné částky jsou investovány také do oprav mostů, které rekonstrukci nutně potřebovaly. Obecně by se tak kvalita silniční sítě v obou krajích měla opět výrazně zlepšit,“ uvedl zlínský hejtmán Libor Lukáš.

Mezi nejvýznamnější investiční záměry podpořené na komunikacích ve Zlínském kraji patří rekonstrukce silnice Břežolupy – Bílovice (146,3 milionů korun), Horní Lhota – Luhačovice (I. etapa – 82,5 milionu korun), rekonstrukce ulice Okružní na Jižních Svazích ve Zlíně (36,3 milionu korun), silnice Poličná – Valašské Meziříčí (59,3 milionu

korun), průjezdní úsek obcí Kelč (46,8 milionu korun), průtah Dřínovem (31 milionů korun) nebo silnice ve Vlčnově (26,5 milionu korun). Podporu dále získaly opravy mostů na Jižních Svazích ve Zlíně (45,5 milionu korun), v Kroměříži (43,5 milionu korun), ve Zlíně – Malenovicích (33,5 milionu korun) a Osvětimanech (13 milionů korun).

REKLAMA

Občanské sdružení ONŽ – pomoc a poradenství pro ženy a dívky PORADNA PRO ŽENY A DÍVKY nabízí tyto služby:

- odborné sociální poradenství
- telefonická krizová pomoc – Linka pro ženy a dívky tel: 603 210 999
- přednášky, besedy
- materiální pomoc – dětské ošacení, zapůjčování dětských kočárků
- klub pro ženy středního věku – Rút
- klub pro svobodné bezdětné ženy okolo třiceti let – Sára

**Kontakt: Divadelní 6, 760 01 Zlín. Tel.: 577 222 626, 603 210 999,
e-mail: zlin@poradnaprozeny.eu, www.poradnaprozeny.eu**

**ZÁKLADNÍ ŠKOLA HULÍN se obrací na Hulíňany s prosbou: Máte doma vzrostlou květinu?
Zavazí vám? U nás ve škole pro ni určitě bude místo. Děkujeme.**

Škola v Hulíně očima její žákyně Světlany Frolichové. Právě malby a kresby žáků zejména pod vedením učitelky Ilony Herodesové jí vtiskli pěknou tvář.

Oslav 50 let existence školy se zúčastnil i krajský radní Ing. Bronislav Fuksa. K přítomným hostům promluvil i starosta Hulína Roman Hoza.

Žáci společně se svými učiteli udělali ve škole několik zajímavých výstavek. Jednou z nich je i nápaditá výstava v pavilónku pro 1. stupeň.

Jednou z expozic byla i výstava exponátů zdejších školáků, které vytvořili v hodinách dílenských prací.

ELEKTRO Z VAŠÍ ULICE

NA NÁMĚSTÍ V HULÍNĚ

PO - PÁ
08:00 - 17:00

Prodejna elektro (v budově NWT Computer), nám. Míru 1217, 768 24 Hulín

Pomník obětem 1. světové války v Chrástanech se dočkal oslav 90 let československé státnosti a ukončení této války v novém šatu. Za pomoci Zlínského kraje byl letos zrekonstruován. I tento krok města Hulín je jedním z důkazů, že minulost současníkům této země není lhostejná.

Plošná reklama – 10 Kč za 1 cm² v černobílém provedení, v barevném provedení 5000 Kč za stránku formátu A5. Opakovaná se slevou. Soukromá řádková inzerce zdarma.

Vydalo město Hulín, reg. číslo MK ČR E 12041. Odpovědná redaktorka Mgr. Alžběta Škarpichová, tel. 736 220 773, tel./fax: 573 395 422, e-mail: alzbeta.skarpichova@seznam.cz. Komise Rady města: předseda Ing. L. Pecháček, členové: P. Šálek, D. Kristýnková a J. Navrátil. Všechny příspěvky jsou redigovány, podstata jejich obsahu zůstává nezměněna. Nezveřejněné rukopisy nevracíme, o výběru příspěvků a době jejich zveřejnění rozhoduje výlučně redakce. Adresa redakce: nám. Míru 162, 768 24 Hulín. Tisk: TYPoServis Holešov. Náklad: 1000 výtisků.